

گوانی کلیه‌سازهای رایج در بلوچستان به کار برده می‌شوند.

موسیقی بلوچستان آوازی

- آوازهای لالایی (آوازهای لیلوبادول): لیلو آوازی است که در فرهنگ تمامی ملل جهان تقریباً به همین شکل دیده می‌شود. اشعاری که موقع خواب کودک و با آهنگی دلنواز خوانده می‌شود که در زبان بلوچی «لیلو» یا «لولی» به فارسی «لالایی» به هندی «لوری» و به انگلیسی «Lullyby» می‌گویند. مفاهیم اشعار آوازهای لالایی براساس شیوه زندگی به مفهوم کامل و فرهنگ ملی هر ملتی به صورت‌های متفاوتی استوار است. مادر بلوچ نیز مانند تمامی مادران جهان، برای فرزند خود دارای آرزوهایی است که بافرهنگ ملی و اجتماعی زمان خود مطابقت دارد.

- آوازهای مراسم زایمان: آوازهایی است که در هنگام تولد بچه خوانده می‌شود. از جمله مولود که آوازی است بدون ساز و دسته جمعی در شب اول زایمان که در آن پدر زن نسبتاً جافتاده و خوش‌صدایی خوانندگی را به عهده می‌گیرد و بقیه‌ی زنان حاضر نیز در مجلس که اکثراً از خویشاوندان و بستگان زائو هستند به صورت دسته‌جمعی یک بند یا یک بیت مشخص را پاسخ می‌دهد.

نوع دوم آواز «سیت یا وزیت» می‌باشد که هنگام به دنیا آمدن فرزند خوانده می‌شود. در این نوع آواز، اشعاری در وصف خداوند و رسول اکرم و بزرگان دینی خوانده می‌شود. لاروشیگانی، آوازی است که در شب ششم تولد نوزاد اجرا می‌شود و بالاخره «پشتاگی» که از آوازهایی است که در روز هفتم تولد تا چهاردهم خوانده می‌شود.

- عروسی: در این مراسم مهمترین ترانه‌های شادی و شادمانی خوانده می‌شود، از جمله نازینک که از ترانه‌های مخصوص عروسی است. «لارو» از نوع آوازهای مخصوص مراسم عروس و داماد است که با بیان صفات و ویژگی‌های آنان به طور جداگانه یا ستایش هرچیزی که مربوط به آنها باشد سپرده می‌شود.

- موسیقی درمانی: اصولاً موسیقی در بلوچستان به خصوص در منطقه ساحلی گاه با اعتقادات مذهبی، افسانه‌ها، اساطیر، خرافات و جادو و جنبل می‌آمیزد و جنبه درمانی - اعتقادی پیدا می‌کند. «گوات» نوعی از این بیماری‌هاست که به صورت عقده روانی ظاهر می‌شود. در مراسم

